

שמות בני ישראל לפני ה' - סיום עם ספר שמות

“These Are The Names...In The Presence of God”

(1) שמות א, א-ד

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ: (א)
רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה: יִשָּׁשׁכָר זְבוּלֹן וּבְנֵימִן: דָּן וּנְפְתָלִי גָד וְאָשֶׁר:

(2) רמב"ן שמות הקדמה

השלים הכתוב ספר בראשית שהוא ספר היצירה בחדוש העולם ויצירת כל נוצר ובמקרי האבות שהם כענין יצירה לזרעם מפני שכל מקריהם ציורי דברים לרמוז ולהודיע כל עתיד לבא להם ואחרי שהשלים היצירה התחיל ספר אחר בענין המעשה הבא מן הרמזים ההם ונתיחד ספר ואלה שמות בענין הגלות הראשון הנגזר בפ' ובגאולה ממנו ולכן חזר והתחיל בשמות יורדי מצרים ומספרם אף על פי שכבר נכתב זה בעבור כי ירידתם שם הוא ראשית הגלות כי מאז הוחל. והנה הגלות איננו נשלם עד יום שובם אל מקומם ואל מעלת אבותם ישובו. וכשיצאו ממצרים אף על פי שיצאו מבית עבדים עדיין יחשבו גולים כי היו בארץ לא להם נבוכים במדבר וכשבאו אל הר סיני ועשו המשכן ושב הקדוש ברוך הוא והשרה שכינתו ביניהם אז שבו אל מעלות אבותם שהיה סוד אלוה עלי אהליהם והם הם המרכבה ואז נחשבו גאולים ולכן נשלם הספר הזה בהשלימו ענין המשכן ובהיות כבוד ה' מלא אותו תמיד:

(3) ספורנו שמות א: א

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת. אלה הנזכרים בכאן היו ראויים להודע בשם כי כל אחד מהם ראוי להיות נחשב איש על שמו המורה על צורתו האישיית. ואלה כל ימי חייהם היו למאורות, ולא יצא הדור לתרבות רעה. אמנם אחרי מותם לא היו הצדיקים שבבניהם כל כך חשובים בעיני אלהים ואדם:

(4) שמות מ, א-לח

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) בְּיוֹם-הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקְוִים אֶת-מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: (ג) וְשָׁמַת שֵׁם אֶת אַרְוֵן הָעֹדוֹת וְסַכְתָּ עַל-הָאָרֶץ אֶת-הַפְּרָכֹת: (ד) וְהִבַּאת אֶת-הַשְּׁלֹחַן וְעִרְכֵת אֶת-עִרְכּוֹ וְהִבַּאת אֶת-הַמִּנְרָה וְהַעֲלִית אֶת-נִרְתְּיָהּ: (ה) וְנִתְּתָה אֶת-מִזְבַּח הַזָּהָב לְקִטְרֹת לִפְנֵי אַרְוֵן הָעֹדוֹת וְשָׁמַת אֶת-מִסְכַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכַּן: (ו) וְנִתְּתָה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל-מוֹעֵד: (ז) וְנִתְּתָה אֶת-הַכִּיֹּר בְּיַד אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שֵׁם מִים: (ח) וְשָׁמַת אֶת-הַחֶצֶד סָבִיב וְנִתְּתָה אֶת-מִסְכַּךְ שַׁעַר הַחֶצֶר: (ט) וְלִקְחֹתָ אֶת-שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִשַּׁחְתָּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בּוֹ וְקִדְשֹׁתָ אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-בְּלוֹי וְהָיָה קֹדֶשׁ: (י) וּמִשַּׁחְתָּ אֶת-מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-בְּלוֹי וְקִדְשֹׁתָ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה קֹדֶשׁ שֵׁם מִים: (יא) וּמִשַּׁחְתָּ אֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-בְּנָיו וְקִדְשֹׁתָ אֹתוֹ: (יב) וְהִקְרַבְתָּ אֶת-אֹהֶרֶן וְאֶת-בְּנָיו אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרַחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם: (יג) וְהִלַּבְשֹׁתָ אֶת-אֹהֶרֶן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ וְקִדְשֹׁתָ אֹתוֹ וְכֹהֵן לִי: (יד) וְאֶת-בְּנָיו תִּקְרִיב וְהִלַּבְשֹׁתָ אֹתָם כְּתֹנֶת: (טו) וּמִשַּׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מִשַּׁחְתָּ אֶת-אַבְיָהֶם וְכֹהֲנֵי לִי וְהָיְתָה לְהִלִּית לָהֶם מִשַּׁחְתָּם לְכַהֵן עוֹלָם לְדֹרֹתָם: (טז) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה: (יז) וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשֵׁנָה הַשְּׁנִיָּה בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הִקְוִים הַמִּשְׁכָּן: (יח) וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת-אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת-קַדְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת-בְּרִיחָיו וַיִּקַּם אֶת-עַמּוּדָיו: (יט) וַיִּפְרֹשׂ אֶת-הָאֹהֶל עַל-הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת-מִכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו מְלִמְעָלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (כ) וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת-הָעֵדוּת אֶל-הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת-הַפְּדִים עַל-הָאָרֶץ וַיִּתֵּן אֶת-הַכְּפָרֹת עַל-הָאָרֶץ מְלִמְעָלָה: (כא) וַיָּבֵא אֶת-הָאָרֶץ אֶל-הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פְּרָכֹת הַמִּסְכָּךְ וַיִּסֵּךְ עַל אַרְוֵן הָעֹדוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (כב) וַיִּתֵּן אֶת-הַשְּׁלֹחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יַד הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה מִחוּץ לְפָרְכֹת: (כג) וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֵרֶךְ לְחֵם לִפְנֵי ה' כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (כד) וַיִּשֶׂם אֶת-הַמִּנְרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלֹחַן עַל יַד הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה: (כה) וַיַּעַל הַנִּרְתָּה לִפְנֵי ה' כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (כו) וַיִּשֶׂם אֶת-מִזְבַּח הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפְּרָכֹת: (כז) וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קִטְרֹת סָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (כח) וַיִּשֶׂם אֶת-מִסְכַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן: (כט) וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה שֵׁם פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל-מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְרָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (ל) וַיִּשֶׂם אֶת-הַכִּיֹּר בְּיַד אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שִׁמְהָ מִים לְרַחֵצָה: (לא) וְרַחֲצוּ מִפְּנֵי מֹשֶׁה וְאֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-דְּגְלֵיהֶם: (לב) בְּכֹאֵם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וּבְקִרְבָתְם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וְרַחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (לג) וַיִּקַּם אֶת-הַחֶצֶד סָבִיב לְמִשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת-מִסְכַּךְ שַׁעַר הַחֶצֶר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת-הַמִּלְאָכָה: (לד) וַיְכַסּוּ הָעֲנָן אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד ה' מְלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן: (לה) וְלֹא-יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד כִּי-שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וּכְבוֹד ה' מְלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן: (לו) וּבַהֲעֹלֹת הָעֲנָן מַעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם: (לז) וְאִם-לֹא יַעֲלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד-יוֹם הָעֹלָתוֹ: (לח) כִּי עֲנָן ה' עַל-הַמִּשְׁכָּן יוֹזֵם וְאִשׁ תִּהְיֶה לִילָה בּוֹ לְעֵינַי כָּל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּכָל-מַסְעֵיהֶם:

5 שמות כח, א-מג

(א) ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו-לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: (ב) ועשית בגדי-קדש לאהרן ואחיך לכבוד ולתפארת: (ג) ואתה תדבר אל-כל-חכמי-לב אשר מלאתי רוח חכמה ועשו את-בגדי אהרן לקדשו לכהנו-לי: (ד) ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי-קדש לאהרן ואחיך ולבניו לכהנו-לי: (ה) והם יקחו את-זהב ואת-התכלת ואת-הארגמן ואת-תולעת השני ואת-

השט:

(ו) ועשו את-האפוד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: (ז) שתי כתפת חברת יהיה-לו אל-שני קצותיו וחבר: (ח) וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: (ט) ולקחת את-שתי אבני-שהם ופתחת עליהם סמות בני ישראל: (י) ששה משמתם על האבן האחת ואת-שמות הששה הנותרים על-האבן השנית כתולדתם: (יא) מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את-שתי האבנים על-שמות בני ישראל מספת משבצות זהב תעשה אתם: (יב) ושמת את-שתי האבנים על כתפת האפוד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את-שמותם לפני ה' על-שתי כתפיו לזכרן: (יג) ועשית משבצות זהב: (יד) ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את-שרשרת העבת על-המשבצות: (טו) ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: (טז) רבוע יהיה כפול זרת ארבו וזרת רחבו: (יז) ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: (יח) והטור השני נפך ספיר ויהלם: (יט) והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: (כ) והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: (כא) והאבנים תהיון זרשמות בני ישראל שתיים עשרה על-שמתם פתוחי חותם איש על-שמו תהיון לשני עשר שבט: (כב) ועשית על-החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור: (כג) ועשית על-החשן שתי טבעות זהב ונתת את-שתי הטבעות על-שני קצות החשן: (כד) ונתתה את-שתי עבתת הזהב על-שתי הטבעות אל-קצות החשן: (כה) ואת שתי קצות שתי העבתת נתן על-שתי המשבצות ונתתה על-כתפות האפוד אל-מול פניו: (כו) ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על-שני קצות החשן על-שפתו אשר אל-עבר האפוד ביתה: (כז) ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על-שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד: (כח) וירכסו את-החשן מטבעתי אל-טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על-חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד: (כט) ונשא אהרן את סמות בני ישראל בחשן המשפט על-לבו בבאו אל-הקדש לזכרן לפני ה' תמיד: (ל) ונתת אל-חשן המשפט את-האורים ואת-התמים והיו על-לב אהרן בבאו לפני ה' ונשא אהרן את-משפט בני ישראל על-לבו לפני ה' תמיד: (לא) ועשית את-מעיל האפוד כליל תכלת: (לב) והיה פיראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה אדג כפי תחרא יהיה-לו לא יקרע: (לג) ועשית על-שוליו רמזי תכלת וארגמן ותולעת שני על-שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: (לד) פעמן זהב ורמזן פעמן זהב ורמזן על-שולי המעיל סביב: (לה) והיה על-אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל-הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות: (לו) ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש לה': (לז) ושמת אתו על-פתיל תכלת והיה על-המצנפת אל-מול פני-המצנפת יהיה: (לח) והיה על-מצח אהרן ונשא אהרן את-עין הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל-מתנת קדשיהם והיה על-מצחו תמיד לרצון להם לפני ה': (לט) ושבצת הכנתת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם: (מ) ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: (מא) והלבשת אתם את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את-ידם וקדשת אתם וכהנו לי: (מב) ועשה להם מכנסים בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועדי-רכים יהיו: (מג) והיו על-אהרן ועל-בניו בבאם אל-אהל מועד או בגשתם אל-המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולרעו אחריו:

6 רמב"ם כלי המקדש
והעובדים בו ט:ט

(ט) האפוד רחבו רחבו כרחב
גבו של אדם מכתף
לקתף. וארכו מכנגד
אצילי הידים מאחוריו
עד הרגלים. ויש לו כמו
שתי ידות יוצאות ממנו
באריג לקאן ולקאן
שחוגרין אותו בהם והם
הנקראין חשב האפוד.
והכל ארוג זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש על שמונה ועשרים
חוטין כמעשה החשן.
ותופר עליו שתי כתפות
כדי שיהיו על כתפות
הכהן. וקובע על כל כתף
וכתף אבן שהם מרבע
משקע בבית של זהב.
ומפתח על שתי האבנים
שמות השבטים. ששה
על אבן זו וששה על אבן
זו כתולדותם. וכותבין
שם יוסף יהוסף. ונמצאו
כ"ה אות באבן זו וכ"ה
אות באבן זו. וכך היו
כתובין:

